

hed hvad Valgretten angaar. I Kjøbenhavn har man jo nu den Bestemmelse, at Ingen er valgberettiget, som ikke sættes i Stat til en Indtægt af 1,000 Kr. og deraf til Statteindtægt af 400 Kr. Vort Forslag gaar ud paa, at Alle, der svare Stat, ogsaa her i Kjøbenhavn, skulle dermed have Valgret. Vi have ikke kunnet tage særlige Regler for Kjøbenhavn. Ellers vil jeg sige, at i Henhold til Statteoven for Kjøbenhavn havde det været vel begrundet at ændre det, men det gjør dog den Forandring i det Bestaaende, at Alle, der have en Indtægt af 800 Kr., som altsaa efter Statteoven svare Stat af 200 Kr., ere valgberettigede. Altsaa, alle de med 800 Kroners Indtægt ere komne med. Mulig kan der findes en Form for at gaa videre; thi som det er, er det ikke tilfredsstillende, i alt Fald for min Betragtning. Men der er ogsaa et andet Forhold, og det er den Ret, Kommunalbestyrelserne have til at faae approberet Skattevedtægter, der i Realiteten have samme Karakter, som Bestemmelserne om at udelukke fra Ansættelse i Stat har for Kjøbenhavns Vedkommende efter Statteoven af 19de Februar 1861 der. Det er muligt, at det Spørgsmaal ogsaa skulde tages under Overveielse sammen dermed, for at man kunde komme til at modvirke disse Bestemmelser, der gaa ud paa at hindre Smaamanden i at have Del i Valgretten. I Kjøbstæderne og paa Landet iøvrigt staa Valgrettens Betingelser ved det Gamle, men med Hensyn til Valgbarheden har man intet Saabant her i Kjøbenhavn. Derhos er der den Forskjel, at man ikke vælger de 36 Repræsentanter med 6 om Aaret, men i 3 Gange, $\frac{1}{3}$ om Aaret, regelvis, idet det forudsætter Muligheden af Indpødnung af nye Kræfter, altsaa en mulig Systemforandring i Styrelsen. Andre Steder kjender vi ikke til privilegeret Valgbarhed, men vi have ikke villet bryde overtværs med det Bestaaende, vi have villet, at en mindre Del af dem, som skulde vælges ind i Sogneraadet, skulde høre til den høistbestattede Del, den mindre Del i Kjøbstæderne, og Amtsraadene ligeledes, eftersom Loven anviser, altsaa en vis Valgbarhedsrensning. Det kjende vi ogsaa fra tidligere Tid, vi have levet under det nogle Aar, under Suni-grundloven, for Kongerigets særlige Anliggender.

Nu mener det ærede Medlem fra Afteminden (N. Andersen), at det er en urimelig Omkalfatring, thi det truer Formuen; men det var Mening med den nuværende Lov, at de, der eie Noget, ogsaa skulle bestemme, hvordan Kommunen skal styres. Ja det er den gamle Bæne, som vi have drøftet. Kom-

munen er ikke det Samme som et økonomisk Aktieselskab. Ja, det ærede Medlem siger: Jo, men det er dog ikke rigtigt; thi den Lovgivning, der vedkommer Kommunen, har langt videre Formaal end at bestemme Driften af en materiel Forretning. Den har at varetage alle humane Interesser i Kommunen, fattigvæsen, Skolevæsen — Bevæsen kan forsaavidt ogsaa være human, som det efter dets Tilstand kan befri os fra det ikke uødvænlige Dyrplageri, efterhjem det holdes. Det kan ikke hjælpe overfor et Selskab, en Kommune, en Forening, som man ved Lov paalægger saadanne Forpligtelser at udføre, og som man forudsætter, dens Styrelse udfører som selvstændige Mennesker, der omfatte det med Interesse og Kjærlighed, at sige, at det er blot en materiel Forretningssag, hvor de, der have Formue, skulle raade. Thi saa komme vi ind paa de gamle Betragtninger om, at de, der have Formue, have baade mest Forstand og tillige, hvad der er nødvendigt for at styre en Kommune, størst Hjerte. Men denne Betragtning er efter min Mening grundfalsk. Jeg tror derfor, vi bygge videre paa samtlige myndige Mænds og selvstændige Kvinders Opfattelse af dette Forhold, saa vi sige til dem: Hvem I finde, der er bedst stiftet til at udføre Kommunens forskjellige Opgaver, bør kaldes dertil, dog med den Indskrænkning, at der skal vælges en Del af dem, som betale forholdsviis Mere, paa Grund af mennesskelige Fordomme, thi jeg synes ikke, der er Nødvendighed for denne Indskrænkning. Det er efter min Mening langt sundere at bygge saaledes paa den sunde offentlige Mening og tillige paa samtlige myndige Menneskers Opfattelse i en Kommune end at bygge paa disse enkelte privilegerede Eregjerrigheder eller Gjerrigheder, thi det kan der ogsaa være ved Siden af, at der kan være udmærkede Mennesker iblandt dem. Nu er Forholdet det, naar jeg vil blive ved Sogneraadet, at $\frac{1}{5}$ af Kommunens Beboere kan vælge Flertallet af Sogneraadet og derigjennem beherske hele Kommunen, men $\frac{1}{5}$ betyder faktisk 1 over $\frac{1}{10}$, saa naar der nu f. Ex. er 200 almindelige Valgberettigede eller Statteydere i en Kommune, er $\frac{1}{5}$ deraf 40. De ere ikke forpligtede til at møde Alle ved et Valg. Sæt nu, der møder 20 af dem, saa kunne 11 besætte Flertallet i Sogneraadet. Sæt ogsaa, at de møde alle 40 — skjøndt jo nogle af dem kunne være syge eller af anden Grund ikke møde — saa kunne dog 21 af de 200 besætte Flertallet i Sogneraadet for de følgende 6 Aar og raade for at fremme Uddelingen eller for at standse Uddelingen. Jeg har den Opfattelse, at der-